

מחודדים

ת"ר ושינתם שיהיו דברי תורה מחודדים בפ"ך (קידושין ל.)

אחינו כל בית ישראל הנתונים בצרה ובשביה העומדים בין בים ובין ביבשה המקום ירחם עליהם וישמיעם ויוציאם מצרה לרוחה ומאפילה לאורה ומשעבוד לגאולה השתא בעגלה ובזמן קריב ונאמר אמן:

סיכומי דף היומי
 מערכת: 073-249-0403
 sikumhadaf12@gmail.com

לע"נ
 הגה"ח ר' פינחס רוזנבוים זצ"ל
 נלב"ע כ"ו ניסן תשע"ז

גליון
 366

למעילה שנאמר 'נפש כי תחטא ומעלה מעל', ובגזל גבוה אינו חטא עד שנהנה שנאמר 'כי תמעול מעל וחטאה בשגגה'.
שלא כמידת הקב"ה מידת בשר ודם שהקדוש ברוך הוא רחמן וברכתו מרובה מקללתו, אבל אדם קללתו יותר מברכותיו שהקב"ה בירך את ישראל בכ"ב אותיות התורה מאות א' 'אם בחקתי תלכו' עד אות ת' 'ואולך אתכם קוממיות', וקיללם בשמונה אותיות מאות ו' 'ואם בחקתי תמאסו' עד אות מ' 'ואת חקתי געלה נפשם' ומשה רבינו בירכם מאות ו' 'זהיה אם שמוע' עד אות מ' 'לעבדם', וקיללם מאות ו' 'זהיה אם לא תשמע' עד סוף כל האותיות וחזר מתחילת האותיות עד אות ה' 'ואין קונה'.

בבא בתרא דף פ"ט. יום א' פר' נצבים וילך
י"ט אלול תשפ"ד

דף פ"ט - ע"א

'איפה שלמה' לומדים שאין גודשים במקום שמוחקים, ואין מוחקים במקום שגודשים אפילו אם מוחלים זה לזה, שמא יראו אחרים ויחשבו שזה מנהג המקום ויבואו לרמאות ואפילו גודש ומוסיף על הדמים או מוחק ופוחת מן הדמים שנאמר 'איפה שלימה וצדק' שעדיין יכול לבוא לרמאות אם יראו הגדישה או המחיקה ולא יראו תוספת או פיחות הדמים.

'אבן שלמה' אין שוקלים בשווה במקום שמכריעים, ואין מכריעים במקום ששוקלים בשווה שיחשבו שזה מנהג המקום ויבואו לרמאות ואפילו אם מוסיף או פוחת דמים שנאמר 'אבן שלימה וצדק'.

'לא יהיה לך בביתך איפה ואיפה גדולה וקטנה' לא יהיה ממון בביתך אם אתה לוקח בגדולה ומוכר בקטנה, וכן דורשים הפסוק 'לא יהיה לך בכיסך אבן גדולה וקטנה'.

'אבן שלמה וצדק יהיה לך, איפה שלמה וצדק יהיה לך' שאם יהיה לך אבן שלימה וצדק יהיה לך ממון, שהנושא ונותן באמונה יתעשר.

'אבן שלמה וצדק יהיה לך' שמעמידים ממונים לענוש ולהכות מעוותי מידות, **לברייתא:** אין מעמידים ממונים לשערים שלא ימכרו ביוקר, שאם אחד ימכור ביוקר זה שצריך למעות ימכור בזול וילכו הלוקחים אצלו וזה שמוכר ביוקר ימכור גם כן בזול, **לרמי בר חמא א"ר יצחק:** מעמידים גם לשערים מפני הרמאים שימתינו עד שימכרו המוכרים בזול ואח"כ ימכור ביוקר, או שיאמרו שמוכרים ביוקר משום שהוסיפו במידה ושאר מיני רמאות.

בית דין קדמונים התקינו המידות, ליטרא, וחצי ורבע ליטרא, ולא פחות מזה שלא יבאו לרמות שזה רביע.

בבא בתרא דף פ"ח. יום שב"ק פר' כי תבוא
י"ח אלול תשפ"ד

דף פ"ח - ע"א

לוקח שהגביה בשר ואם שמינה היא דעתו לקנותה, קנה אם דמיהם קצובים, ואם נגנב מידו חייב לשלם, וכן מוכר שהביא דלועים לשוק ודמיו קצובים וכולם תפסו ואינו יודע ממי לגבות מעות, והקדישם אינם מוקדשים שאין אדם מקדיש דבר שאינו שלו.

הלוקח ירק מהשוק ולא גמר לקנות רק בירר והניח כל היום, אינו קונה ולא התחייב במעשר, ואם גמר בלב לקנות מעיקר הדין אינו קונה, ובירא שמים שמקיים הפסוק ו'דובר אמת בלבבו' ומקיים המקח כשגמר בלב זוכה במקח, ואם הוא חבר והמוכר עם הארץ ורוצה להחזיר מעשר ונותן לו דמי מעשר (שאסור למכור פירות דמאי).

משנה. הסיטון מקנח המידות אחד לשלושים יום מפני היין ושמן שנקרש לתוכם, **בעל הבית** אחת לשנים עשר חודש, שכיון שאינו מוכר תמיד לא נדבק בו כל כך, **לרבן שמעון בן גמליאל:** סיטון פעם אחת בשנה כיון שמוכר תמיד ואין המשקה נקרש, אבל בעל הבית שאינו מוכר תמיד נקרש, **חנוני** פעמיים בשבת גם לרבן שמעון בן גמליאל אף שמוכר תמיד כיון שאינו חייב להטיף ג' טיפות נקרש, ומקנח אבני משקלות פעם אחת בשבת ומאזנים על כל משקל, וזה בדבר לח, אבל ביבש אינו צריך לקנח כלום.

דף פ"ח - ע"ב

'אבן שלמה וצדק יהיה לך איפה שלמה וצדק' מיתור 'צדק' לומדים שצדק משלך ותן לו וצריך להוסיף על המשקל, ובמקום שנהגו להכריע בשעת המשקל מוסיף טפח מליטרא למעלה, ובמקום שנהגו שלא להכריע רק שוקלים בצמצום, מוסיף לו אח"כ אחד מעשרה בליטרא כששוקלים י' ליטרים בלח והיינו אחד ממאה, ואיבעיא כשמודד עשרים ליטרא ביבש אם מוסיף אחד מעשרים בליטרא דהיינו א' מד' מאות או א' מעשרה והיינו אחד ממאתיים.

במקום שנהגו למדוד בקב לא ימדוד בסאה משום הפסד הלוקח שאין לו משה קב אלא הכרע אחד, במקום שנהגו למוד בגסה לא ימדוד בדקה משום הפסד המוכר. במקום שנהגו למחוק לא יגדוש, לגדוש לא ימחוק.

קשה עונש של עושה עוול במידות שאינו יכול לעשות תשובה כיון שגזל מרבים ואינו יודע למי להשיב, יותר מעריות שאפשר לעשות תשובה.

קשה גזל הדיוט מגזל גבוה, שבגזל הדיוט הקדים חטא

ומחצה], קב, חצי קב, רובע קב, תומן [שמינית הקב], חצי תומן, ואחד מחמשה ברובע, ובמידת הלח - הין, חצי, שלישית, רביעית, לוג, וחצי לוג, ורביעית, ושמינית, וא' משמונה בשמינית.

לא תיקנו שיעור קביים שהוא שלישית הסאה במידת היבש כמו שתיקנו שלישית ההין בלח, שלא יבוא להחליף בקב ומחצה שאפשר לטעות ברביע במידות גדולות ולא במידות קטנות, ואפילו הכי תיקנו שלישית ורביעית ההין, הגם שאפשר לטעות במידות גדולות ברביע כיון שהיה במקדש ושם היו הכהנים זריזים ולא גזרו רבנן גם חוץ למקדש.

דף צ' - ע"ב

'זה שקל עשרים גרה עשרים שקלים חמשה ועשרים שקלים עשרה וחמשה שקל המנה יהיה לכם' שמנה של קודש הוא שישים שקלים, הגם שסתם מנה הוא כ"ה סלעים [שקלים] שהוא מאה זוז, מנה של קודש הוא חמישים שקלים הוסיפו 'ועוד' בימי יחזקאל שתות והוא עשרה שהם שישים.

אין מוסיפים על המידות ועל המטבע יותר משתות, וכמו שמצינו ביחזקאל, ולא יותר משתות משום הפסד התגר, ולרב פפא אם במידות של עיר זאת אין בזה משום תוספת יותר משתות מותר.

אוצרי פירות של אוכל נפש כגון יין שמן וסולת למוכרם בשעת היוקר בעיר שרובה ישראל, ומלוי בריבית ומקטיני איפה ומפקיעי שערים עליהם הכתוב אומר נשבע ה' בגאון יעקב אם אשכח לנצח כל מעשיהם.

איסור אוצרי פירות הוא דווקא אם קונה בשוק בשעת הזול לאוצר ולמכור לעניים בשעת היוקר כשער היוקר, שגורמים שיתייקר השער, אבל למכור בשער הזול לעניים מותר אע"פ שגורם שיתייקר השער, ובשלו מותר בכל אופן.

אבזה דשמואל מכר פירות בשעת הזול כשער הזול, כדי שיהא הרבה פירות בשוק ויהא זול השער כל השנה, ושמואל אצר פירותיו ומכר כשער הזול בשעת היוקר, ושיבחו למעשה האב ממעשה הבן.

מותר לקנות פירות בארץ ישראל בשנה השישית לאוצר עד סוף שנת השמינית שלא ימותו ברעב שביעית ושמינית.

אין מוציאים מארץ ישראל לחוץ לארץ פירות שיש בהם חיי נפש כגון יינות שמנים וסלתות, רבי יהודה בן בתירה: מתיר ביין שממעט את התפלות וכן אין מוציאים מארץ ישראל לסוריא, ומוציאים מכרך אחרונה של ארץ ישראל לכרך ראשונה של סוריא.

בבא בתרא דף צ"א. יום ג' פר' נצבים וילך כ"א אלול תשפ"ד

דף צ"א - ע"א

אין לקנות פירות ארץ ישראל שיש בהם אוכל נפש כגון יינות שמנים וסלתות כדי למכור לאחרים להשתכר בהם, רבי אלעזר בן עזריה: מתיר ביין שהלוואי שמתייקר ויתמעט התפלות, והתיר בשמן במקום שהוא שכיח.

אין משתכרים פעמיים בביצים, ונחלקו רב ושמואל אם הכוונה שאם לקח בדינר שלא ימכור בשנים, או שתגר ראשון ימכור לנצרכים ולא לתגר אחר.

היה מבקש ממנו שלשה רבעי ליטרא לא ישקול שלשה רבעי ליטרא אחת אחת שיפסיד המוכר, כיון שאי אפשר לצמצם אלא נותן ליטרא בכף אחד ושלשה רבעי ליטרא בשר ורביע ליטרא בכף שניה.

מאזניים של צורפי נחושת וברזל שתלוי בגג הבית צריך הרחקה ג' טפחים מהגג והארץ, שלא יגע בגג ובקרקע בשעת הכרעה ויחזור וירד או יעלה מהר ויאמר שכבר הוכרע, והקנה שחבלים תלוי בראשו והחבלים יהיו י"ב טפחים. מאזניים של מוכרי צמר וזגגים תלוי באוויר וגבוה מהארץ שני טפחים והקנה והחבלים ט' טפחים. מאזניים של חנוני ובעל הבית תלוי באוויר וגבוה מהארץ טפח וקנה וחבלים ששה טפחים. מאזניים של כסף וזהב תלוי באוויר וגבוה מהארץ ג' אצבעות ואין ידוע גודל הקנה והחבלים.

אין חלקי מאזניים מקבל טומאה, אלא אם יש בה כשיעור לעניין מקח וממכר כנאמר מקודם, ואם לא כן אינו נחשב כלי כיון שאסור לשקול בהם.

דף פ"ט - ע"ב

אין עושים [כובד] המשקלות בעץ ובאבר ובמיני מתכות מעורבים ושאר מיני מתכות שפוחתים והולכים ועושה מאבן וזכוכית.

אין עושים המחק [לדחוק בו המידה] של דלעת שאינו נכנס כל כך במידה ומפסיד המוכר, ולא של מתכת שמכביד ומפסיד הלוקח, רק עושהו של זית ואגוז ושקמה ואשברוע. אין עושים המחק מצד אחד עב ומצד אחר קצר כשקונה ימחוק מצד העב שאינו נכנס יפה, וכשהוא מוכר ימחוק מצד הקצר שנכנס יפה.

לא ימחוק פעם אחת במהרה, ולא מעט מעט שמוחק טפח ומגביה וחוזר ודוחק את המידה אלא או הכל בפעם אחת בנחת או פעם אחת עד חצי המידה וחוזר ומוחק חצי המידה השנית.

'כי ישרים דרכי ה' וצדיקים ילכו בהם ופושעים יכשלו בהם' שחכמים אמרו מיני עוולות במידות שלא יאמרו הרמאים שאינם בקיאים במעשה ידינו, הגם שאפשר שילמדו ויבואו מתוך כך לרמאות יותר.

'לא תעשו עול במשפט במדה במשקל ובמשורה', 'במדה' שלא ימדוד באותו חבל לשני שותפים לאחד בימות החמה שהחבל יבש וקצר ולשני בימות הגשמים שהחבל לח ויותר ארוך, 'במשקל' שלא יטמין משקלותיו במלח שמכבידם, 'במשורה' [היא אחד משלושים וששה בלוג] שלא ישפוך היין בחוזק שעולה הקצף ונראה מלא, וקל וחומר במידה יותר גדולה.

אסור לשהות מידה חסירה או יתירה בביתו, וגם היא עביט של מי רגלים, לרב פפא במקומות שממונה המלך עושה חותם על המידות מותר, שאין הלוקח קונה עד שיראה חותם המלך, וכן מותר במקומות שממוני המלך בודקים המידות, וחולקת הגמרא שלפעמים מזדמן בערב שבת בין השמשות שהכל טרודים ולא ידעו.

בבא בתרא דף צ'. יום ב' פר' נצבים וילך כ' אלול תשפ"ד

דף צ' - ע"א

אף שאסור לשהות מידה יתירה וחסרה, אבל עושה סאה, תרקב [ג' קב והיינו חצי סאה], חצי תרקב והיינו קב

מתריעים בתפילה וגם בשבת על פרקמטיא שהוזלה קרוב למחצה, כגון כלי פשתן בבבל ויין ושמן בארץ ישראל.

אין יוצאים מן הארץ לחוץ לארץ שמפקיע עצמו מהמצות, אלא אם עמדו סאתיים בסלע, לר' שמעון: גם באינו מוצא לקחת סאתיים בסלע.

אלימלך מחלון וכליון היו גדולי ופרנסי הדור ונענשו מפני שיצאו לחוץ לארץ.

אותו היום שבאה רות לארץ ישראל מתה אשתו של בועז, שהקב"ה מקדים רפואה למכה ויש לבטוח בהשם יתברך.

בועז זה אבצן שנאמר עליו שהיה שופט, והיו לו שלושים בנים ושלושים בנות ובכל זאת נשא רות שירא שמא ימותו בניו מאשתו הראשונה בחייו וכן היה.

אלימלך ושלמון פלוני אלמוני ואבי נעמי כולם בני נחשון בני עמינדב, שאפילו מי שיש לו זכות אבות אין עוזר לו בשעה שיוצא מארץ ישראל לחוץ לארץ.

שם אמו של אברהם אמתלאי בת כרנבו, ושם אמו של הזמן אמתלאי בת עורבתי, וסימנך 'טמא טמא טהור טהור' שהרי כרנבו מלשון כרי הצאן שהוא מין טהור, ועורב מין טמא, שם אמו של דוד נצבת בת עדאל, שם אמו של שמשון צללפונית ושם אחותו נשיין.

נמרוד או תרח חבש לאברהם אבינו י' שנים, ג' בכותא, ושבע בקרדו.

עיברא זעירא מכותא הוא אור כשדים שהושלך שם אברהם אבינו והרואה המקום מברך ברוך שעשה נסים לאבותינו במקום הזה.

יום שנפטר אברהם אבינו עמדו כל גדולי אומות העולם בשורה ואמרו אוי לו לעולם שאבד מנהיגו, ולספינה שאבד קרבניטה.

דף צ"א - ע"ב

'זהמתנשא לכל לראש' אפילו שר הממונה על הבורות מעמידים מהשמים.

רבי יוחנן אמר שזוכר שהפירות היו מצוי בזול ואף על פי כן מתו ברעב מפני שלא היה להם מעות לקנות לחם, ופועלים לא היו נשכרים לנקות הרחובות כדי שלא ימותו מריח הפת הבא על ידי רוח מערבית שריחו טוב מאוד, שהיה ינוקא פותח חרוב וזב דבש על זרועותיו, שהיה עורב אוכל בשר וזב שמן עד הארץ, שהיו נער ונערה משחקים ולא היו חוטאים, שהיו אומרים בבית המדרש המודה לדבריו של עכו"ם נופל בידיהם רק יסתור כל דבריו והבוטח בהם לוקחים ממנו כל מה שיש לו.

שמות בני אלימלך בפסוק אחד נאמר מחלון וכליון ובפסוק אחר נאמר יואש ושורף, ונחלקו רב ושמואל אם השם האמיתי הוא מחלון וכליון, ונקרא 'יואש' שנתיימש מהגאולה שלא בטח בהקב"ה שיגאל מהרעב, 'ושורף' שהתחייבו שריפה במקום שיצאו חוץ לארץ, או שמם יואש ושורף ונקראו 'מחלון' שעשו גופם חולין שנשאו נשים מואביות, 'וכליון' שהתחייבו כליה במקום שיצאו לחוץ לארץ.

'יוקים ואנשי כוזיבא ויואש ושרף אשר בעלו למואב וישבי לחם והדברים עתיקים', 'יוקים' זה יהושע שהקים

שבועה לאנשי גבעון, 'אנשי כוזיבא' אלו אנשי גבעון שכזבו בשבועת יהושע, 'יואש ושרף' אלו מחלון וכליון 'שבעלו לבנות מואב', 'וישבי לחם' זו רות ששבה ונדבקה בבית לחם, 'והדברים עתיקים' ודברים הללו שיצאו מחלון וכליון לחוץ לארץ ועל ידי כך באה רות ונישאת לבועז ונולדו מלכי בית דוד, ומאת השם יתברך יצאו הדברים.

'המה היוצרים ויושבי נטעים וגדרה עם המלך במלאכתו ישבו שם', 'היוצרים' אלו בני יונדב שנצרו שבועת אביהם שלא לשתות יין ולא לבנות בתים, 'יושבי נטעים' זה שלמה שדומה לנטיעה במלכותו שהיה הלוח וגדול, 'גדרה' זה סנהדרין שגדרו פרצות ישראל, 'עם המלך במלאכתו ישבו שם' זו רות המואבית שראתה במלכות שלמה בן בנו של בנה שהיא היתה אמה של מלכות שיצאו ממנה כל המלכים.

'ואכלתם מן התבואה ישן' בלי סלמנטון שמרקיב התבואה, ובלי רצינתא תולעת המרקיב, ובלי שדיפא המחממת התבואה ואין יכולה להתיישן.

ואכלתם ישן נושן שכל המיושן מחבירו יפה מחבירו אפילו דברים שאין הדרך ליישנם, חוץ מתמרים ושיכר ודגים קטנים.

הדרן עלך פרק המוכר את הספינה

בבא בתרא דף צ"ב. יום ד' פר' נצבים וילך כ"ב אלול תשפ"ד

פרק ששי - המוכר פירות

דף צ"ב - ע"א

משנה. המוכר פירות וזרע לוקח ולא צמח, אם הם עומדים לאכילה ולזריעה ולא פירש הסיבה למה קונה אין כאן מקח טעות, וגם אם קנה פשתן שרוב קונים אותו לזריעה לתנא במשנה וכן פסק שמואל שאין הולכים בממון אחרי הרוב. זרעוני גינה שאינו נמכר לאכילה כלל הם כאילו אמר לו המוכר לך זרע אותם והוא מקח טעות.

המוכר שור לחבירו ונמצא נגחן, אם המוכר מכיר את הלוקח שעובד האדמה ורגיל לקנות שוורים לחרישה הוא כאילו פירש לו מכור לי שור לחרישה והוא מקח טעות, ואם הוא טבח שרגיל לקנות לשחיטה אינו מקח טעות, אם הוא עובד אדמה וגם טבח ונתן דמי שור שעומד לחרישה ששוה יותר משור שעומד לשחיטה הרי זה מקח טעות, ואם נתן דמי שור שעומד לשחיטה אינו מקח טעות, ואם דמי השור לשחיטה שוה לשור לחרישה ואין למוכר מעות לשלם גם אם הוא מקח טעות יחזיק הלוקח בשור במקום הכסף, ואם יש למוכר מעות - לרב: הוא מקח טעות וצריך להחזיר לו מעות שהולכים בממון אחר רוב ועל המוכר לטרוח למכור השור, לשמואל: אינו מקח טעות ואין הולכים בממון אחר רוב.

דף צ"ב - ע"ב

אשה שנתארמלה או נתגרשה היא אומרת בתולה הייתי בנישואין וכתובתי מאתיים והוא אומר אלמנה הייתי ודמי הכתובה מנה, אם יש עדים שיצאה מבית אביה לחופתה בהינומא או ראשה פרוע כתובתה מאתיים, ואם אין עדים כתובתה מנה, ואין הולכים גם לרב לאחר רוב הנשים הנשואות שהם בתולות, כיון שרוב הנישואות בתולות יש להם קול, והיא הואיל שאין לה קול איתרע לה חזקת הרוב.

דף צ"ג - ע"א

קנה עבד ונמצא שהעבד גונב ממון או נפשות קודם לכן, אין כאן מקח טעות שכולם הם כך, נמצא שהרג נפש או מוכתב למלכות ליהרג הרי זה מקח טעות שמכר לו גברא קטילא.

שור שנגח את הפרה ונמצא עובר לידה, משלם חצי נזק לפרה, ולסומכוס משלם רביע נזק לוולד, ולא הולכים לאחר הרוב שמתעברות ויולדות, וזו הואיל והפילה על כרחך מתה מחמת ההיזק, שאולי הגיע השור נגד הפרה והפילה מחמת פחד, או שמא נגחה מאחוריה והוא ספק וחולקים.

שור שהוחזק נגחן שנמצא שור הרוג בצד, לחכמים: - אין הולכים אחרי אומדנא וחזקה שזה הרגו גם לרב שהולך אחרי הרוב משום שרוב עדיף מחזקה, שיש לומר שרוב שוורים שבעולם נגחו, לרב אחא: גם אם אין שור החי נגחן הולכים אחרי אומדנא שזה הרגו, וגם לשמואל שאינו הולך אחרי הרוב, כיון שעומד לידו הולך אחר אומדנא.

דף צ"ג - ע"ב

המוכר זרעוני גינה שאינם נאכלים ולא צמחו המוכר חייב באחריות, זרע פשתן - לת"ק: אינו חייב באחריות אף שרוב זרעוני פשתן נמכר לזריעה משום שאין הולכים בממון אחר הרוב, לרבי יוסי: נותן לו דמי הזרע שהולכים אחרי רוב זרעונים, לשיטת אמרו לו: הולכים אחרי הרוב שלוקחים אותם לאכילה ולרפואה.

המוליך חיטים ולא לתת במים ועשאה סובין או מורסן, קמח לנחתום ואפאה פת ניפולין, בהמה לטבח וניבלה אם הוא אומן בשכר חייב שהוא שומר שכר, לרבן שמעון בן גמליאל: נותן לו דמי בושתי ודמי בושתי האורחים שאין לו מה להאכיל, וכל שכן שחייב ההוצאות, וכן היה המנהג בירושלים, וחכמים פוטרים בבושת משום גרמא.

המוכר זרעוני גינה ולא צמחו, לת"ק: אינו נותן לו דמי ההוצאה שהוציא לזרוע שגרמא בעלמא הוא, לרבן שמעון בן גמליאל: חייב משום גרמא.

מנהג גדול היה בירושלים, שהמוסר סעודה לחבירו וקלקל נותן לו דמי בושתי ובושת האורחים כרבן שמעון בן גמליאל. עוד מנהג היה כל זמן שהמפה פרוסה על גבי הפתח ידעו האורחים שאפשר לאכול שם, נסתלקה המפה אינם נכנסים.

דף צ"ד - ע"א

משנה. המוכר חיטים הלוקח מקבל עליו רובע הקב של טינופת והיינו קטנית לכל סאה שדרכה בכך והלוקח מוחל. תאנים מקבל עליו עשר מתולעות למאה. יין מקבל עליו עשר חביות של יין רע למאה. קנקנים בשרון מקבל עליו עשר כדים רעים למאה. המוכר תבואה הלוקח מקבל עליו עפרורית, ומסתפק אם מקבל פחות מרובע משהו או גם רובע.

הבורר צרור מגורן חבירו נותן לו דמי חיטים, או משום שהוא מזיק ממש שהרי היה מוכר הצרור בדמי חיטים, ואינו יכול להחזיר משום שעובר על לאו לא תעשו עוול, וגם משום שהלוקח לא מחל אלא הצרורות שהתערבו מעצמם, ואפילו אם אינו מזיק ממש חייב משום דין גרמי.

המוכר חיטים לוקח מקבל עליו רובע הקב קטנית לסאה, שעורים מקבל עליו רובע הקב אבק קש שנישוב, עדשים מקבל עליו רובע הקב עפרורית לסאה.

לוקח שניפה ומצא שיש יותר מרובע טינופת, צריך המוכר להחזיר לו חיטים או מעות נגד כל הטינופת, יש אומרים חייב מעיקר הדין שהלוקח אינו מוחל הטינופת כלל רק שטורח הוא לנפוחו, ואם בא לנפוחו ואין בה רק רובע בטילה דעת לוקח שבשביל רובע לא טורח אדם והמוכר פטור, אבל כשנראה יותר מרובע מנפה כל הרובע שכיון שהתחיל לטרוח טורח ומנפה את כולו, ויש אומרים שחייב מדין קנס משום שמעיקר הדין הלוקח מוחל רובע, וכיון שלא שכיח טינופת יותר מרובע ומצא יותר מרובע חוששים שהמוכר עירב ולכן קונסים המוכר גם על הרובע.

דף צ"ד - ע"ב

כל סאה תבואה שיש בה רובע הקב ממין אחר לא יזרע משום איסור כלאים, לת"ק: ימעט עד שיהא פחות מרובע וכן אם נזרע ועדיין לא נשרש ימעט עד שיהא פחות מרובע, לרבי יוסי: יברור ויוציא הכל.

רובע קב כלאים שמעורב בסאה ספק אם אסור רק מדרבנן, לת"ק: ימעט משום חומרת כלאיים, ולרבי יוסי: יברור הכל שאם מתחיל למעט ומניח מקצת וזרע נראה כזרע כלאיים במכווין, ואם כבר נזרע נראה כמקיים כלאים, ואם כך אין איסור דאורייתא אלא במשייר יותר מרובע. או שרובע הוא איסור דאורייתא, ולכן לתנא קמא ימעט עד פחות מרובע, ולרבי יוסי יברור הכל שקונסים היתר משום איסור.

שנים שהפקידו אצל אחד זה מנה וזה מאתיים וכל אחד אומר מאתיים שלי, לת"ק: נותן מנה לכל אחד והשאר יהא מונח עד שיבוא אליהו, ואף לסובר שקונסים גם היתר משום איסור היינו כגון ביותר מרובע עפרורית המעורב בסאה תבואה שרגליים לדבר שעירב הכל בידיים, ולרבי יוסי: יהא הכל מונח עד שיבוא אליהו וקונסים כדי שיודה הרמאי, וגם אם ביותר מקב עפרורית המעורב לא קונסים שאין הוכחה שעירב בידיים, אבל בפיקדון מוכח שאחד מהם בוודאי רמאי.

שטר שיש בו ריבית, לרבי מאיר: קונסים המלוה ואינו גובה הקרן והריבית, וגם אם לא קנסו היתר משום איסור משום שאינו מוכרח שעשה איסור, אבל הלוואה בריבית מיד בשעת הלוואה עבר על לאו 'לא תשימו', לחכמים: גובה הקרן ולא הריבית שהגם אם קנסו היתר משום איסור היינו בדווקא כשיש יותר מרובע ורגליים לדבר שעירב גם כל הרובע, אבל כאן הקרן בוודאי היתר הוא.

הזמנה

לכל קוראינו וידידנו היקרים אישמה מאד לראותכם

מסאתתפים בשמחתנו שמחת

ה-בר עיצוה

לבנינו כמר יעקב יחזקיהו הי"ו

שיתקיים ביום ד' כ"ב אלול באולמי אבני חן

רחוב יסוד העבודה 12 ביתר עילית

הרה"ח ר' משה רזנבוים ומשפחתו - ביתר עילית

הזמנות אישיות לא נשלחו כלל

